

[Qvist Jørgensen]

sker at gøre det billigere igen, fordi vi kan se, at det er galt; det må vi så arbejde med i udvalget.

Jeg vil gerne som det sidste nævne, at jeg synes, det netop er aktuelt at tage diskussionen om det i dag, hvor rygterne svirrer i hele dette store hus om forskellige aktioner, og jeg kan sige til hr. Grove, at jeg ikke tænker på seminarerne – de har helt deres egen ubehagelige situation – men på de rygter, der svirrer om, hvordan man vil forsøge at skaffe 700 mio. kr. ved et frontalangreb på medicinpriserne. I den situation ville det i hvert fald være mere aktuelt, om man viste en lille smule imødekommenhed på dette ene og i virkeligheden meget beskedne punkt.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Det er helt korrekt, at jeg i Odense har deltaget i et møde om netop insulin og diabetikere på et tidspunkt, og dér sagde jeg også ganske tydeligt, at jeg havde sympati for denne sag, og at jeg vidste, hvor vanskeligt det kunne være, når man havde diabetes. Men jeg sagde også, at jeg syntes, man skulle overveje, om også andre grupper kunne få gratis medicin på lige fod med diabetikere.

Jeg vil gerne efterlyse Socialdemokraternes solidaritet med disse grupper – solidaritet er jo et ord, Socialdemokraterne ynder at bruge. Og det har ikke noget med gruppedisciplin at gøre, at jeg siger det her i dag; det har at gøre med sund fornuft og netop solidaritet med de andre grupper, som også bruger mange penge på medicin i årets løb.

Endelig vil jeg gerne stille det spørgsmål til S og SF: Hvor vil man skaffe pengene fra?

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

En enkelt kort bemærkning til hr. Qvist Jørgensen, der bringer finanslovsforslaget ind i det. Netop dette forslag giver jo mulighed for at tilgodese de kronisk syge og hele den gruppe, der virkelig har brug for hjælp – altså ikke et isoleret tilfælde.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil blot sige til fru Lis Noer Holmberg, at jeg ikke tror, at andre patientgrupper med an-

dre sygdomme har den opfattelse, at de er uhyre solidariske med diabetikere efter den model, fruén opstillede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om optikervirksomhed m.v.

Af Torben Lund (S) m.fl.

(Fremsat 22/11 88)

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne med det samme slå to ting fast:

For det første finder jeg, at det foreliggende lovforslag om en autorisationsordning for optikere er unødvendigt og overdimensioneret i forhold til problemernes reelle størrelse. En autorisationsordning som den foreslåede vil blot betyde en yderligere bureaukratisering af sundhedssektoren, samtidig med at de problemer, der kan være med kontaktlinser, endda ikke bliver løst. Sådanne problemer kan løses på en enklere og langt smidigere måde end gennem et tungt offentligt autorisationssystem.

For det andet er det min grundopfattelse, at en autorisationsordning i det hele taget kun bør indføres, når der kan konstateres egentlige farlighedsproblemer, og det mener jeg ikke er tilfældet i denne sag. Antallet af øjenskader som følge af brugen af briller eller kontaktlinser er få, og langt de fleste er for øvrigt forbigående.